

המלצה שישית:

להתייחס גם לגברים (הלא מעורבים) כאל חלק מהפתרון

מדוע זה חשוב?

רוב הגברים אינם נוהגים באלימות ואינם תומכים באלימות. עם זאת, על פי רוב הם לא חלק מאוכלוסיית היעד של המאמצים למניעת אלימות בזוגיות. יתרה מכך, השיח שמדבר על "גברים אלימים", עשוי להיתפס כמתייג את כלל הגברים כפוטנציאל לאלימות, וכך לגרום לגברים להתרחק מעיסוק בנושא. כיום העיסוק באלימות בזוגיות בישראל מובל בעיקר על ידי נשים ומזוהה עם ארגוני נשים. אך מכיוון שגברים הם צד באלימות, לעתים קרובות בצד הפוגע, הרי שמעורבות של גברים (שאינם מעורבים באלימות) במניעת אלימות יכולה לתרום משמעותית לצמצום הבעיה בישראל.

מגדר הוא גורם מעצב של האופן בו גברים ונשים תופסים את העולם. כדי לרתום גברים לפעול למניעת אלימות בזוגיות, חשוב לדבר לגברים בשפה הלוקחת בחשבון את נקודת מבטם על התופעה. למשל את האופן בו הם תופסים את הקשיים ביציאה מקשר אלים, דינמיקות של כוח בזוגיות, את הציפיות מהתנהלות של גבר במערכת הזוגית ועוד. יש ערך מוסף משמעותי בכך שגברים הם אלו שיפנו לגברים עם נקודת המבט הזו.

מה לעשות?

- בעת תכנון מסרים הפונים לגברים, יש להקפיד על הבחנה ברורה בין גברים שאינם נוהגים באלימות לבין הגברים הפוגעים והאלימים, וכן על הבחנה בין התנהגויות אלימות לבין התנהגויות שאינן אלימות. התייחסויות ציבוריות רבות לנושא האלימות בזוגיות מתייחסות לגברים כפוגעים. עלולה להיווצר חוויה של הכללה והאשמה שתמנע התגייסות ופעולה של גברים.
- להדגיש את העובדה שלגברים יש תפקיד חשוב במניעת אלימות בזוגיות.
- גם עבור גברים, לשים דגש על הנושאים הבאים: כלים לזיהוי אלימות בזוגיות (בעיקר כזו שאינה קיצונית); התייחסות להתגייסות לפעולה מתוך מוטיבציה פנימית; כלים להתערבות במקרים של זיהוי אלימות ובניית מסוגלות להתערבות.
- לערב גברים בניסוח מסרים (יש חשיבות גם לבחירת המילים מנקודת מבט גברית) ובתקשור שלהם. זאת גם לפי העקרון המנחה ביצירת מהלכים חברתיים: שום דבר עלינו, בלעדינו (nothing about us without us).